

تحلیل ساختار روایی دو داستان «در ظهور آهوها» و «کپرهای جن زده» بهرام حیدری بر اساس نظریه‌ی ژرار ژنت

واژگان کلیدی

*روایت‌شناسی

*ساختارگرایی

*ادبیات اقمی

*بهرام حیدری

علی صفرزاده* alisafarzadeh1362@gamali.com

کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور تهران

دکتر علی محمد گیتی‌فروز

دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور تهران

دکتر علی بصیری‌پور

استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور تهران

چکیده

بررسی ساختار فرم و طرح، در نقد ادبی جدید، روشی است برای نقد داستان. هر نویسنده با به‌کارگیری شیوه‌ای خاص از روایت، و استفاده از تکنیک‌های روایی در چهره‌ای تازه از بروز رخدادها، داستانی به روی مخاطب می‌گشاید. به طور معمول این هنر نویسنده است که مؤلفه‌های زیباشناسانه در داستان را خوب پرداخت کند، این مؤلفه‌ها شامل دیدگاه، شخصیت، کانون روایت، انواع گفتار و... می‌شوند و در طرح مشهودند. نگاه ساختارگرایانه به آثار ادبی به سبب وجود این عناصر در متن و الگوهایی که اجزا را به هم پیوند می‌دهد زمینه‌ساز فهم و درک هرچه بهتر ادبیات داستانی را فراهم می‌سازد؛ تمام کوشش ساختارگرایان در همین زمینه بوده است. در این پژوهش ساختار روایی دو داستان «در ظهور آهوها» و «کپرهای جن زده» از مجموعه داستان «لالی» نوشته بهرام حیدری با توجه به نظریه ساختارگرایی ژرار ژنت مورد بررسی قرار گرفت و این نتایج حاصل شد: دو داستان مذکور با نظریه ژرار ژنت قابل بررسی هستند و بهرام حیدری از عنصر «گفتار» برای پردازش داستان‌هایش استفاده کرده است و توانسته بین محتوا و داستان هماهنگی ایجاد کند.